Reichsgesetzblatt

Teil II

1923	Ausgegeben zu Berlin, den 7. März 1923	Nr. 11

Inhalt: Bekanntmachung über die am 24. Februar 1923 unterzeichneten deutsch-polnischen Abkommen über die Behandlung schwebender gerichtlicher Hinterlegungssachen. S. 153. — Bekanntmachung über den Schutz von Erfindungen, Mustern und Warenzeichen auf einer Ausstellung. S. 172. — Bekanntmachung über den Schutz von Erfindungen, Mustern und Warenzeichen auf einer Ausstellung. S. 172. — Bekanntmachung, betreffend den Beitritt Belgiens zu dem am 26. September 1906 in Bern unterzeichneten Internationalen Abkommen über das Verbot der Verwendung von weißem (gelbem) Phosphor zur Anfertigung von Zündhölzern. S. 172. — Bekanntmachung über das Reichsgesetzblatt. S. 172.

Bekanntmachung über die am 24. Februar 1923 unterzeichneten deutsch-polnischen Abkommen über die Behandlung schwebender gerichtlicher Hinterlegungssachen. Vom 27. Februar 1923.

Am 24. Februar 1923 sind folgende deutsch-polnische Abkommen abgeschlossen worden:

a) über die Behandlung schwebender gerichtlicher Hinterlegungssachen aus den an Polen abgetretenen ehemals preußischen Gebieten, auf Grund des Artikels § 4 § 6 des deutsch-polnischen Abkommens, betreffend die Überleitung der Rechtspflege, vom 20. September 1920 (Reichsgesetzbl. S. 2043),

b) über die Behandlung schwebender gerichtlicher Hinterlegungssachen aus dem oberschlesischen Abstimmungsgebiet, auf Grund des Artikels 5 § 6 des deutsch-polnischen Abkommens, betreffend die Überleitung der Rechtspflege im oberschlesischen Abstimmungsgebiete, vom 12. April 1922 (Reichsgesetzbl. Teil II, S. 550).

Die Abkommen werden nachstehend veröffentlicht.

Berlin, den 27. Februar 1923.

Der Reichsminister des Auswärtigen
von Rosenberg

Deutsch-polnisches Abkommen

über die Behandlung schwebender gerichtlicher Hinterlegungssachen aus den an Polen abgetretenen ehemals preußischen Gebieten.

Die Deutsche und die Polnische Regierung sind übereingekommen, im Interesse der beiderseitigen Bevölkerung die durch die Abtretung von Gebietsteilen mit Ausnahme von Oberschlesien beeinflußten gerichtlichen Hinterlegungssachen auf Grund der Ermächtigung im Artikel 4 § 6 des deutsch-polnischen Abkommens, betreffend die Überleitung der Rechtspflege, vom 20. September 1920 durch Vereinbarungen zu regeln, deren

Rząd Niemiecki oraz Rząd Polski zgodziły się, aby zgodnie z interesami obu ludności, sądowe sprawy depozytowe, na które miało wpływ przyznanie Polsce obszarów, z wyjątkiem obszaru górnośląskiego, na podstawie upoważnienia zawartego w artykule 4 § 6 układu niemiecko-polskiego z dnia 20 września 1920 r. w przedmiocie przejęcia wymiaru sprawiedliwości, uregulować w drodze

Text von der Preußischen und der Polnischen Justizverwaltung gemeinschaftlich festgestellt worden ist, und haben zu diesem Zwecke zu ihren Bevollmächtigten ernannt:

die Deutsche Regierung:

den Wirklichen Geheimen Legationsrat, Ministerialrat im Auswärtigen Amte
Herrn Karl von Stockhammern,

die Polnische Regierung:

den Bezirksgerichts-Vizepräsidenten
Herrn Tadeusz Zajączkowski,

die ihre Vollmachten vorgelegt, in guter und gehöriger Form befunden und sich danach über folgende Bestimmungen geeinigt haben:

Artikel 1

§ 1

Angelegenheiten, in denen bei Gerichten der an Polen abgetretenen ehemals preußischen Gebiete mit Ausnahme von Oberschlesien in der Zeit vor Übergang der Rechtspflege Werte der im § 1 der Preußischen Hinterlegungsordnung vom 21. April 1913 (Preußische Gesetzsamml. S. 225) bezeichneten Art hinterlegt worden sind, werden nach Maßgabe der folgenden Bestimmungen erledigt.

§ 2

(1) Soweit Geld (§ 6 der Preußischen Hinterlegungsordnung) hinterlegt ist, tritt an die Stelle der bisherigen als nunmehr zuständige Hinterlegungsstelle:

1. hinsichtlich der bei Hinterlegungsstellen des früheren Oberlandesgerichtsbezirkes Posen hinterlegten Beträge das Amtsgericht in Meseritz,

2. hinsichtlich der bei Hinterlegungsstellen des Oberlandesgerichtsbezirkes Marienwerder hinterlegten Beträge das Amtsgericht in Marienwerder,

3. hinsichtlich der bei dem früheren Amtsgericht in Soldau hinterlegten Beträge das Amtsgericht in Allenstein.

(2) Das gleiche gilt im Falle des § 8 der Preußischen Hinterlegungsordnung, wenn vor Übergang der Rechtspflege die hinterlegten Zahlungsmittel in kassenmäßiges Geld umgesetzt worden sind.

(3) Die Bestimmungen der Abs. 1 und 2 finden jedoch keine Anwendung, soweit in der Zeit nach dem 25. Januar 1919 bei Hinterlegungsstellen des vor dem Inkrafttreten des Vertrags von Versailles von Polen besetzten Gebiets der früheren Provinz Posen hinter-

umów, których brzmienie ustaliły wspólnie Pruski i Polski Zarządy wymiaru sprawiedliwości i mianowały w tym celu swymi Pełnomocnikami:

Niemiecki Rząd:

Rzeczywistego Tajnego Radcę Legacyjnego, Dyrektora Ministerjalnego w Urzędzie dla Spraw Zagranicznych p. Karl von Stockhammern,

Polski Rząd:

Wiceprezesa Sądu Okręgowego p. Tadeusza Zajączkowskiego,

którzy po przedłożeniu swych pełnomocnictw, uznanych za sporządzone w dobrej i należytej formie, ugodzili się co do następujących postanowień:

Artykuł 1

§ 1

Sprawy, w których przed przejściem wymiaru sprawiedliwości złożono w sądach, położonych w przyznanych Polsce obszarach, z wyjątkiem obszaru górnośląskiego, wartości, wymienione w § 1 pruskiej ustawy depozytowej z dnia 21 kwietnia 1913 r. (Zbiór ustaw pruskich, str. 225), załatwiać się będzie wedle następujących postanowień.

§ 2

(1) Jeżeli złożono pieniądze (§ 6 pruskiej ustawy depozytowej) wstępują w miejsce dotychczasowego urzędu depozytowego

1. odnośnie do kwot, złożonych w urzędach depozytowych dawniejszego okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, sąd powiatowy w Międzyrzeczu,
2. odnośnie do kwot, złożonych w urzędach depozytowych dawniejszego okręgu sądu apelacyjnego w Kwidzyniu, sąd powiatowy w Kwidzyniu,
3. odnośnie do kwot, złożonych w dawniejszym sądzie powiatowym w Działdowie, sąd powiatowy w Allenstein,

jako odtąd właściwe urzędy depozytowe.

(2) To samo stosuje się w przypadku § 8 pruskiej ustawy depozytowej, jeżeli złożone środki płatnicze przemieniono przed przejściem wymiaru sprawiedliwości na pieniądze kasowe.

(3) Atoli postanowienia ustępów 1 i 2 nie stosują się, jeżeli złożenie depozytu nastąpiło po dniu 25 stycznia 1919 w urzędach depozytowych, położonych na obszarze dawniejszej prowincji poznańskiej, zajętym przez Polskę przed wejściem w życie

legt worden ist. In diesen Fällen ist als Hinterlegungsstelle dasjenige polnische Gericht zuständig, das an die Stelle des früheren preußischen Gerichts getreten ist.

§ 3

Soweit Wertpapiere, sonstige Urkunden oder Kostbarkeiten oder gemäß § 8 der Preußischen Hinterlegungsordnung Zahlungsmittel hinterlegt sind, die bis zum Übergange der Rechtspflege in kassenmäßiges Geld nicht umgesetzt worden sind, ist als Hinterlegungsstelle dasjenige polnische Gericht zuständig, das an die Stelle des früheren preußischen Gerichts getreten ist, es sei denn, das die hinterlegten Werte im Zeitpunkt des Überganges der Rechtspflege bei Stellen verwahrt sind, deren Sitz nicht an Polen abgetreten ist. In diesem Falle treten an die Stelle der bisherigen als nunmehr zuständige Hinterlegungsstellen die im § 2 Abs. 1 bezeichneten Gerichte.

§ 4

(1) Die nach §§ 2 und 3 fortan zuständige Hinterlegungsstelle hat die Hinterlegung auf Antrag an eine Hinterlegungsstelle des anderen Staates abzugeben, soweit sich nicht aus den nachstehenden Bestimmungen etwas anderes ergibt.

(2) Zur Stellung des Antrags sind berechtigt:

a) der Hinterleger oder

b) die übrigen Beteiligten gemeinsam, wenn dem Hinterleger ein Recht auf Rücknahme der Hinterlegung nicht zusteht oder wenn zum Zwecke der endgültigen Befreiung von der Schuldverbindlichkeit hinterlegt ist.

(3) Soweit nach den bei Übergang der Staatshoheit geltenden Vorschriften eine Behörde zur Stellung eines Ersuchens auf Herausgabe gemäß § 15 der Preußischen Hinterlegungsordnung zuständig ist, wird die Hinterlegung gemäß Abs. 1 auch auf ein Ersuchen der zuständigen Behörde des anderen Staates abgegeben. Die Zuständigkeit der ersuchenden Behörde ist unter Berücksichtigung des Überganges der Staatshoheit und der zwischen dem Deutschen Reiche und Polen geschlossenen Verträge von der ersuchten Hinterlegungsstelle im Einzelfalle zu prüfen. Beruht die Zuständigkeit der ersuchenden Behörde auf einem der deutsch-polnischen Abkommen, betreffend die Überleitung der Rechtspflege, vom 20. September 1920 oder vom 12. April 1922, so hat sie bei Stellung des Ersuchens zu bescheinigen, daß eine Abgabe des bei ihr schwebenden Verfahrens an eine Justizbehörde des anderen Staates weder von Amts wegen zu erfolgen hat noch in einem Falle, in

Traktatu Wersalskiego. W tym wypadku uważa się za właściwy urząd depozytowy ten polski sąd, który wstąpił w miejsce dawnego sądu pruskiego.

§ 3

Jeżeli złożono papiery wartościowe, inne dokumenta lub kosztowności albo w myśl § 8 pruskiej ustawy depozytowej środki płatnicze, których do chwili przejścia wymiaru sprawiedliwości nie przemieniono na pieniądze kasowe, staje się właściwym urzędem depozytowym ten polski sąd, który wstąpił w miejsce dotychczasowego pruskiego sądu, chyba że złożone wartości w chwili przejścia wymiaru sprawiedliwości są przechowane w urzędach, których siedziby nie leżą na obszarze przypadłym Polsce. W tym wypadku wstępują w miejsce dotychczasowych urzędów depozytowych sądy wymienione w § 2 ust. 1, jako odtąd właściwe urzędy depozytowe.

§ 4

(1) Właściwy odtąd w myśl §§ 2 i 3 urząd depozytowy winien na wniosek oddać depozyt urzędowi depozytowemu drugiego państwa, o ile nie innego z niżej podanych postanowień nie wynika.

(2) Do postawienia takiego wniosku są uprawnieni

a) deponent, albo

b) inni interesowani razem, jeżeli deponentowi nie przysługuje prawo do odebrania depozytu, lub jeżeli depozyt złożono celem ostatecznego uwolnienia się od dłużnego zobowiązania.

(3) Jeżeli wedle przepisów obowiązujących w czasie przejścia władzy państwowej do wystąpienia z wezwaniem wydania depozytu jest w myśl § 15 pruskiej ustawy depozytowej właściwa władza, depozyt zostanie oddany po myśli ustępu 1 również na wezwanie właściwej władzy drugiego państwa. Właściwość wzywającej władzy ma wezwany urząd depozytowy badać w każdym poszczególnym przypadku, uwzględniając fakt przejścia władzy państwowej i układy zawarte między Państwem Niemieckiem a Państwem Polskiem. Jeżeli właściwość wzywającej władzy opiera się na jednym z układów niemiecko-polskich w przedmiocie przejęcia wymiaru sprawiedliwości z dnia 20 września 1920 lub z dnia 12 kwietnia 1922, winna władza ta, występując z wezwaniem, stwierdzić, że oddanie władzy wymiaru sprawiedliwości drugiego państwa zawisłego u niej postępowania ani nie ma nastąpić

dem sie auf Antrag der Parteien oder Beteiligten zulässig ist, von diesen binnen Monatsfrist nach Aufforderung beantragt worden ist.

(4) Die Hinterlegungsstelle ist zur Abgabe der Hinterlegung nur dann verpflichtet, wenn der Antrag oder das Ersuchen bis zum Ablauf des 31. Dezember 1925 bei ihr eingeht.

(5) Von dem Erlasse der Abgabeverfügung sind die Beteiligten zu benachrichtigen.

§ 5

(1) Erlangt die Hinterlegungsstelle in den Fällen des § 4 davon Kenntnis, daß ein Dritter auf den Gegenstand der Hinterlegung Anspruch erhebt, so hat sie die Abgabe der Hinterlegung von der Zustimmung des Dritten abhängig zu machen. Die Hinterlegungsstelle kann jedoch dem Dritten aufgeben, binnen einer Frist seinen Anspruch nachzuweisen oder im Klagewege geltend zu machen, widrigenfalls die Hinterlegung ohne seine Zustimmung abgegeben wird. Die Frist soll angemessen, aber möglichst kurz bestimmt werden. Auf Verlangen der um Abgabe der Hinterlegung ersuchenden Behörde des anderen Staates hat die Hinterlegungsstelle eine solche Auflage zu machen.

(2) Eine Hinterlegung in einem Strafverfahren wird nur mit Zustimmung der Staatsanwaltschaft abgegeben, bei der das Strafverfahren schwebt oder auf Grund der deutsch-polnischen Abkommen, betreffend die Überleitung der Rechtspflege, vom 20. September 1920 oder vom 12. April 1922 fortzuführen ist.

(3) Die Abgabe einer Hinterlegung auf Grund des § 4 ist ausgeschlossen, solange der hinterlegte Gegenstand oder der Anspruch gegen die Hinterlegungsstelle auf Herausgabe der Hinterlegung zu der Masse eines in dem Staate der Hinterlegungsstelle schwebenden Konkurses gehört.

§ 6

Die Hinterlegung wird auf Grund des § 4 abgegeben:

a) soweit gemäß § 2 oder § 3 fortan die im § 2 Abs. 1 bezeichneten deutschen Gerichte zuständig sind, an die in dem Antrag oder Ersuchen bezeichneten polnischen Hinterlegungsstellen,

b) soweit gemäß § 2 oder § 3 fortan ein polnisches Gericht als Hinterlegungsstelle zuständig ist, an die im § 2 Abs. 1 bezeichneten Gerichte (Hinterlegungsstellen), unter Berücksichtigung der früheren preußischen Gerichtsorganisation.

z urzędu, ani w przypadku, w którym oddanie to jest dopuszczalne na wniosek stron lub interesowanych, że wniosku takiego mimo wezwania nie uczyniono w czasokresie jednego miesiąca po wezwaniu.

(4) Urząd depozytowy jest zobowiązany do oddania depozytu tylko wówczas, gdy odnośny wniosek lub wezwanie nadeszło do niego najpóźniej z upływem dnia 31 grudnia 1925.

(5) O wydaniu zarządzenia oddania należy uwiadomić interesowanych.

§ 5

(1) Jeżeli w przypadkach, przewidzianych w § 4, urząd depozytowy dowie się, że osoba trzecia podnosi roszczenie do przedmiotu stanowiącego depozyt, winien on oddanie depozytu uczynić zawisłem od zgody owej osoby trzeciej. Atoli urząd depozytowy może polecić osobie trzeciej, by w zakreślonym czasokresie udowodniła swe roszczenie, lub je dochodziła drogą skargi pod rygorem, że w razie przeciwnym oddanie depozytu nastąpi i bez jej zgody. Należy zakreślić czasokres odpowiedni, ale możliwie krótki. Takie polecenie winien urząd depozytowy wydać na żądanie władzy drugiego państwa, wzywającej o oddanie depozytu.

(2) W postępowaniu karnem oddanie depozytu nastąpi jedynie w razie zgody prokuratury, w której postępowanie jest zawisłem lub przy której ma się ono na podstawie niemiecko-polskich układów w przedmiocie przejęcia wymiaru sprawiedliwości z dnia 20 września 1920 lub z dnia 12 kwietnia 1922 dalej prowadzić.

(3) Oddanie depozytu na podstawie § 4 jest tak długo wykluczonem, jak długo złożony przedmiot lub roszczenie przeciw urzędowi depozytowemu o wydanie depozytu należy do masy upadłości zawisłej w państwie, do którego należy urząd depozytowy.

§ 6

Na podstawie § 4 oddanie depozytu nastąpi:

a) jeżeli w myśl § 2 lub § 3 odtąd są właściwemi sądy niemieckie, wyszczególnione w § 2 ustęp 1, wymienionym we wniosku lub w wezwaniu polskim urzędom depozytowym,

b) jeżeli w myśl § 2 lub § 3 odtąd jest właściwym polski sąd jako urząd depozytowy, sądom (urzędom depozytowym) wymienionym w § 2 ustęp 1 przy uwzględnieniu poprzedniego pruskiego ustroju sądownictwa.

§ 7

In den durch die §§ 4 bis 6 geregelten Fällen geht die Hinterlegung auf die Hinterlegungsstelle des anderen Staates in der gleichen Rechtslage über, in der sie sich im Zeitpunkt der Abgabeverfügung befindet. Insbesondere werden Rechte Dritter, die der Herausgabe der Hinterlegungsmasse an den Hinterleger oder den sonstigen Berechtigten entgegenstehen, unbeschadet der Vorschrift des § 5 Abs. 1, durch die Abgabe der Hinterlegung nicht berührt. Dies gilt auch für die im Wege der Zwangsvollstreckung erworbenen Pfandrechte. Soweit solche Pfandrechte auf einem nur vorläufig vollstreckbaren Titel beruhen oder nach Maßgabe des Gesetzes dem Gläubiger nur vorläufige Sicherung gewähren, sind die nach Abgabe der Hinterlegung von Gerichten des abgebenden Staates ergehenden Entscheidungen, die auf den endgültigen Bestand dieser Rechte von Einfluß sind, von der Hinterlegungsstelle des übernehmenden Staates wie Entscheidungen inländischer Gerichte zu behandeln.

§ 8

(1) Die in den §§ 2, 3 und 6 bezeichneten Gerichte sind für alle auf Grund der Preußischen Hinterlegungsordnung den Hinterlegungsstellen obliegenden Entscheidungen allein zuständig.

(2) Gegen die Entscheidungen der hiernach zuständigen polnischen Hinterlegungsstelle ist die Beschwerde im Dienstaufsichtswege nach Maßgabe des § 3 der Preußischen Hinterlegungsordnung an die nunmehr übergeordneten polnischen Stellen zu richten.

(3) Die bei Inkrafttreten dieses Abkommens anhängigen Beschwerden sind wenn als Hinterlegungsstelle nach den Bestimmungen des Abkommens nunmehr ein Gericht des anderen Staates zuständig ist, an die diesem Gericht übergeordnete Beschwerdestelle zur Entscheidung abzugeben.

§ 9

(1) Die im § 14 Abs. 1 Ziffer 1 der Preußischen Hinterlegungsordnung bezeichneten Erklärungen können auch zu Protokoll eines Gerichts oder Gerichtsschreibers des anderen Staates in der bei diesem Gerichte zugelassenen Sprache abgegeben werden.

(2) Das gleiche gilt für die im § 4 dieses Abkommens erwähnten Anträge auf Abgabe der Hinterlegung an eine Hinterlegungsstelle des anderen Staates.

(3) Macht eine Hinterlegungsstelle von der Befugnis des § 18 der Preußischen Hinterlegungsordnung Gebrauch, so kann die Bescheinigung der Echtheit der Unterschrift oder die öffentliche Beglaubigung der Urkunde auch im anderen Staatsgebiete herbeigeführt

§ 7

W przypadkach uregulowanych w §§ 4 do 6 przechodzi depozyt do urzędu depozytowego drugiego państwa w tym stanie prawnym, w jakim znajduje się on w chwili wydania zarządzenia oddania. W szczególności bez ujmy dla przepisu zawartego w § 5 ust. 1 przez oddanie depozytu pozostają nienaruszonemi prawa osób trzecich, sprzeciwiające się wydaniu masy depozytowej deponentowi lub innym uprawnionym. To samo stosuje się do praw zastawu nabytych w drodze egzekucji. Jeżeli takie prawa zastawu opierają się na tytule uznanym tylko za tymczasowo wykonalny lub jeżeli one dają wierzycielowi wedle ustawy tylko tymczasowe zabezpieczenie, winien urząd depozytowy państwa, przejmującego depozyt, uznawać rozstrzygnienie sądów państwa, oddającego depozyt, zapadłe po oddaniu depozytu a mające wpływ na ostateczny stan wspomnianych praw, na równi z rozstrzygnieniami krajowych sądów.

§ 8

(1) Sądy, wymienione w §§ 2, 3 i w § 6, są wyłącznie właściwemi do wydawania wszystkich rozstrzygnień należących w myśl pruskiej ustawy depozytowej do właściwości urzędów depozytowych.

(2) Zażalenie przeciw rozstrzygnieniom właściwego potem polskiego urzędu depozytowego należy stosownie do § 3 pruskiej ustawy depozytowej wnosić w drodze nadzoru służbowego do obecnie przełożonych polskich urzędów.

(3) Zażalenia, zawisłe w chwili wejścia w życie niniejszego układu, należy — jeżeli w myśl postanowień niniejszego układu właściwym urzędem depozytowym jest obecnie sąd drugiego państwa — oddać do rozstrzygnienia urzędowi zażaleniowemu, przełożonemu owemu sądowi.

§ 9

(1) Oświadczenia, wymienione w § 14 ust. 1 L. 1 pruskiej ustawy depozytowej, można składać także protokólarnie w sądzie lub u sekretarza sądowego drugiego państwa w języku, dopuszczonym przy tym sądzie.

(2) To samo stosuje się do wspomnianych w § 4 niniejszego układu wniosków o oddanie depozytu urzędowi depozytowemu drugiego państwa.

(3) Jeżeli urząd depozytowy robi użytek z uprawnienia przysługującego mu w myśl § 18 pruskiej ustawy depozytowej, może potwierdzenie prawdziwości podpisów lub publiczne uwierzytelnienie dokumentu nastąpić także na obszarze

werden. Eine Legalisation der Unterschrift dieser Urkunde ist, sofern sie nach allgemeinen Bestimmungen notwendig ist, nur zu erfordern, wenn begründete Zweifel an der Echtheit bestehen.

§ 10

(1) Ist oder war die Hinterlegung Gegenstand eines Rechtsstreits, so gelten als rechtskräftige Entscheidungen im Sinne des § 14 Abs. 1 Ziffer 2 der Preußischen Hinterlegungsordnung die Entscheidungen desjenigen deutschen oder polnischen Gerichts, bei denen dieser Rechtsstreit zu Ende geführt worden ist.

(2) Sofern der Rechtsstreit nach Übergang der Rechtspflege anhängig geworden ist, sind Entscheidungen eines dem anderen Staate angehörenden Gerichts für die Hinterlegungsstelle maßgebend, wenn für den Rechtsstreit bei Eintritt der Rechtshängigkeit im Inland kein Gerichtsstand oder nur der Gerichtsstand des Vermögens (§ 23 der Deutschen Zivilprozeßordnung) begründet war. Die Begründung eines inländischen Gerichtsstandes ist in diesem Falle von der Hinterlegungsstelle zu berücksichtigen, wenn sie aus dem Antrag oder seinen Unterlagen hervorgeht oder wenn der Antragsgegner sie behauptet. Der Antragsgegner ist zu hören, es sei denn, daß der Antrag ohnedies abgelehnt werden soll oder die Anhörung aus tatsächlichen Gründen untunlich ist.

§ 11

Als zuständige Behörden im Sinne des § 14 Abs. 1 Ziffer 3 und des § 15 der Preußischen Hinterlegungsordnung gelten polnische Behörden, wenn sie infolge des Überganges der Staatshoheit oder nach den Bestimmungen der zwischen dem Deutschen Reiche und Polen geschlossenen oder künftig zu schließenden Abkommen für die Anordnung zuständig sind.

§ 12

Als Vormundschaftsgericht im Sinne des § 21 der Preußischen Hinterlegungsordnung gilt ein Gericht des anderen Staates, wenn dessen Zuständigkeit auf den Bestimmungen der deutsch-polnischen Abkommen, betreffend die Überleitung der Rechtspflege, vom 20. September 1920 oder vom 12. April 1922 beruht oder wenn die von dem Verfahren betroffene Person dem anderen Staate angehört und eine Vormundschaft (Pflegschaft) im Inland nicht eingeleitet ist.

§ 13

Als Aufsichtsbehörde im Sinne des § 22 der Preußischen Hinterlegungsordnung gilt eine Behörde

drugiego państwa. Legalizacji podpisu takich dokumentów, o ile ona wedle ogólnych postanowień jest potrzebną, należy żądać tylko wówczas, gdy zachodzą uzasadnione wątpliwości co do jego prawdziwości.

§ 10

(1) Jeżeli depozyt jest lub był przedmiotem sporu, uważa się za prawomocne rozstrzygnienie w zrozumieniu § 14 ust. 1 L. 2 pruskiej ustawy depozytowej rozstrzygnienia tego niemieckiego lub polskiego sądu, w którym spór został ukończony.

(2) Jeżeli spór zawisł po przejściu wymiaru sprawiedliwości, rozstrzygnienia sądu należącego do drugiego państwa są miarodajnemi dla urzędu depozytowego wtedy, gdy dla sporu w chwili jego zawiśnięcia nie była uzasadnioną w kraju podsądność lub tylko podsądność wedle majątku (§ 23 niemieckiej ustawy o postępowaniu w cywilnych sprawach spornych). W tym przypadku urząd depozytowy winien uwzględnić uzasadnienie podsądności krajowej, jeżeli ona wypływa z wniosku lub z jego umotywowania albo jeżeli to twierdzi przeciwnik wnioskodawcy. Przeciwnika wnioskodawcy należy przesłuchać, chyba że i bez tego wnioskowi powinno się odmówić lub gdy przesłuchanie jest niemożliwem z faktycznych powodów.

§ 11

Za władze właściwe w zrozumieniu § 14 ustęp 1 L. 3 i § 15 pruskiej ustawy depozytowej uważa się polskie władze wówczas, gdy one wskutek przejścia władzy państwowej lub wedle postanowień układów, zawartych albo w przyszłości zawrzeć się mogących między Państwem Niemieckiem a Państwem Polskiem, są właściwe do wydawania zarządzeń.

§ 12

Za sąd opiekuńczy w zrozumieniu § 21 pruskiej ustawy depozytowej uważa się sąd drugiego państwa wówczas, gdy jego właściwość opiera się na postanowieniach układów niemieckopolskich w przedmiocie przejęcia wymiaru sprawiedliwości z dnia 20 września 1920 lub z dnia 12 kwietnia 1922, albo gdy osoba, objęta postępowaniem, ma przynależność drugiego państwa a opieka (kuratela) nie została wdrożoną w kraju.

§ 13

Za władzę nadzorczą w zrozumieniu § 22 pruskiej ustawy depozytowej uważa się władzę drugiego

des anderen Staates, wenn sie infolge des Überganges der Staatshoheit oder nach den Bestimmungen der zwischen dem Deutschen Reiche und Polen geschlossenen oder künftig zu schließenden Abkommen für die Wahrnehmung der Aufsicht zuständig ist.

§ 14

In den Fällen des § 28 Abs. 2 Ziffer 2 der Preußischen Hinterlegungsordnung sind die von Gerichten des anderen Staates innerhalb ihrer Zuständigkeit erlassenen Ausschlußurteile für die Hinterlegungsstelle maßgebend. Das Ausschlußurteil wird der Hinterlegungsstelle auch dann mitgeteilt, wenn diese dem anderen Staate angehört.

§ 15

(1) Wird die Hinterlegungsstelle von einem nach Maßgabe dieses Abkommens der Herausgabe entgegenstehenden Hindernis erst nach dem Abgang der Weisung an die Kasse in Kenntnis gesetzt, so findet der § 23 der Preußischen Hinterlegungsordnung Anwendung.

(2) Das gleiche gilt für ein der Abgabe der Hinterlegung auf Grund der §§ 4, 5 und 7 dieses Abkommmens entgegenstehendes Hindernis.

§ 16

(1) Soweit nach diesem Abkommen an Stelle einer preußischen fortan eine polnische oder an Stelle einer polnischen fortan eine preußische Hinterlegungsstelle zuständig ist oder wird, tritt der übernehmende Staat an Stelle des abgebenden in das Hinterlegungsverhältnis ein.

(2) Der Eintritt vollzieht sich in dem Falle des § 3 mit dem Inkrafttreten dieses Abkommens, in dem Falle des § 4 mit dem Erlasse der Abgabeverfügung. Der abgebende Staat wird in dem gleichen Zeitpunkt dem zum Empfange Berechtigten gegenüber von jeder Verpflichtung aus dem Hinterlegungsverhältnisse frei, bleibt jedoch in den Fällen des § 4 dem übernehmenden Staate für die Hinterlegung bis zu deren ordnungsmäßiger und vollständiger Übergabe haftbar.

(3) Der Übergang der Haftung auf den übernehmenden Staat berührt nicht die Rechte der Beteiligten oder Dritter gegen den abgebenden Staat, soweit sie auf das Gesetz über die Haftung des Staates oder anderer Verbände für Amtspflichtverletzungen von Beamten bei Ausübung der öffentlichen Gewalt vom 1. August 1909 (Preußische Gesetzsamml. S. 691) gestützt werden, oder gegen die Beamten selbst.

państwa wówczas, gdy ona wskutek przejścia władzy państwowej lub wedle postanowień układów zawartych lub w przyszłości zawrzeć się mogących między Państwem Niemieckiem a Państwem Polskiem, jest właściwą do sprawowania nadzoru.

§ 14

W przypadkach, przewidzianych w § 28 ustep 2 L. 2 pruskiej ustawy depozytowej, wyroki wykluczające, wydane przez sądy drugiego państwa w zakresie ich właściwości, są miarodajnemi dla urzędu depozytowego. Udzielenie wyroku wykluczającego do wiadomości urzędowi depozytowemu nastąpi także wówczas, gdy urząd ten należy do drugiego państwaą.

§ 15

(1) Jeżeli urząd depozytowy dopiero po odesłaniu polecenia do kasy dowie się o przeszkodzie, któraby po myśli niniejszego układu sprzeciwiała się wydaniu, wówczas stosuje się przepis § 23 pruskiej ustawy depozytowej.

(2) To samo stosuje się co do przeszkody, któraby po myśli §§ 4, 5 i § 7 niniejszego układu sprzeciwiała się oddaniu.

§ 16

(1) Jeżeli wedle niniejszego układu just lub będzie w miejsce pruskiego urzędu depozytowego właściwym odtąd polski urząd depozytowy lub w miejsce polskiego urzędu depozytowego odtąd pruski urząd depozytowy, wstępuje w stosunek przechowawcy w miejsce państwa oddającego państwo przejmujące.

(2) Wstąpienie to uważa się w przypadku, przewidzianym w § 3, za dokonane z chwilą wejścia w życie niniejszego układu, a w przypadku, przewidzianym w § 4, z chwilą wydania zarządzenia oddania. W tej chwili staje się państwo oddające wobec uprawnionego do odbioru wolnem od wszelkiego zobowiązania z tytułu stosunku przechowawcy, atoli w przypadkach, przewidzianych w § 4, jest ono wobec państwa przejmującego odpowiedzialnem za depozyt aż do czasu należytego i zupełnego oddania depozytu.

(3) Przejście odpowiedzialności na Państwo przejmujące nie narusza praw osób interesowanych lub osób trzecich do państwa oddającego, o ile prawa te opierają się na ustawie z dnia 1 sierpnia 1909 o odpowiedzialności państwa i innych związków za naruszenie obowiązków służbowych przez urzędników przy wykonywaniu przez nich publicznej władzy (Zbiór ustaw pruskich str. 691), ani też do samych urzędników.

(4) In gleicher Weise sollen Rechtshandlungen, die gegenüber der abgebenden Hinterlegungsstelle vorgenommen werden, nicht um deswillen unwirksam sein, weil infolge des Erlasses der Abgabeverfügung bereits eine Hinterlegungsstelle des anderen Staates zuständig geworden ist, es sei denn, daß der abgebende Staat auch dem anderen Staate gegenüber von jeglicher Verbindlichkeit frei geworden ist.

Artikel 2

(1) Die §§ 4, 5 und 7 des Artikels 1 finden auch auf solche Hinterlegungen Anwendung, die ohne Rücksicht auf den Zeitpunkt der Hinterlegung bei Hinterlegungsstellen des jetzigen Deutschen Reichsgebiets mit Ausnahme des oberschlesischen Abstimmungsgebiets oder in der Zeit nach Übergang der Rechtspflege bei Hinterlegungsstellen der Republik Polen mit Ausnahme des oberschlesischen Abstimmungsgebiets erfolgt sind oder erfolgen und im Zusammenhange mit einer Angelegenheit der Rechtspflege stehen, die auf Grund der deutsch-polnischen Abkommen, betreffend die Überleitung der Rechtspflege, vom 20. September 1920 oder vom 12. April 1922 an eine Justizbehörde des anderen Staates abgegeben ist oder wird. Die Hinterlegung wird in diesem Falle an die in dem Antrag oder dem Ersuchen bezeichnete Hinterlegungsstelle des anderen Staates abgegeben. Im übrigen finden die §§ 8 bis 16 des Artikels 1 entsprechende Anwendung.

(2) In gleicher Weise sollen Hinterlegungen behandelt werden, die im Zusammenhange mit einer Angelegenheit der Rechtspflege stehen, die an eine Justizbehörde des anderen Staates abgegeben ist oder wird, auch wenn diese Abgabe nicht auf Grund der vorbezeichneten Überleitungsabkommen erfolgt.

Artikel 3

§ 1

Für die Abgabe der Hinterlegung an den anderen Staat oder für die Herausgabe an den zum Empfange Berechtigten gelten die nachstehenden Vorschriften.

§ 2

(1) Falls in den vor dem Inkrafttreten des Vertrags von Versailles von Polen besetzten Gebieten der früheren Provinz Posen bares Geld vor dem 15. Juli 1919 hinterlegt wurde, wird Hinterlegung in deutscher Währung, bei späterer Hinterlegung solche in polnischer Währung vermutet, es sei denn, daß sich aus dem Hinterlegungsschein etwas anderes ergibt.

(2) Von den Beteiligten kann der Gegenbeweis auch durch sonstige Urkunden, Zeugen oder Sachverständige geführt werden.

(4) Również nie mogą stać się czynności prawne, przedsiębrane wobec oddającego urzędu depozytowego, z tego powodu nieskutecznemi, że wskutek wydania zarządzenia stał się właściwym już urząd depozytowy drugiego państwa, chyba że państwo oddające stało się wolnem także wobec drugiego państwa od wszelkiego zobowiązania.

Artykuł 2

(1) Postanowienia, zawarte w artykule 1. §§ 4, 5 i § 7, stosują się także do tych depozytów, które znajdują się lub znajdować się będą bez względu na czas złożenia w urzędach depozytowych obecnego obszaru Państwa Niemieckiego z wyjątkiem obszaru górnośląskiego lub w czasie po przejściu wymiaru sprawiedliwości w urzędach depozytowych Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem obszaru plebiscytowego, a które są w związku z sprawą wymiaru sprawiedliwości, którą na podstawie układów niemiecko-polskich w przedmiocie przejęcia wymiaru sprawiedliwości z dnia 20 września 1920 lub z dnia 12 kwietnia 1922 oddano lub ma się oddać władzy sądowej drugiego państwa. W tym przypadku ma się oddać depozyt wymienionemu we wniosku lub w wezwaniu urzędowi depozytowemu drugiego państwa. Zresztą stosuje się odpowiednio postanowienia, zawarte w artykule 1 §§ 8 do 16.

(2) Tak samo należy traktować depozyta będące w związku ze sprawą wymiaru sprawiedliwości, którą oddano lub ma się oddać władzy sądowej drugiego państwa, choć oddanie to następuje nie na podstawie wymienionych poprzednio układów w przedmiocie przejęcia wymiaru sprawiedliwości.

Artykuł 3

§ 1

Przy oddaniu depozytu drugiemu państwu lub przy wydaniu depozytu umprawnionemu do jego odbioru obowiązują następujące przepisy.

§ 2

(1) Jeżeli na obszarze dawniejszej prowincji poznańskiej, zajętym przez Polskę przed wejściem w życie Traktatu Wersalskiego, złożono gotówkę przed dniem 15 lipca 1919 r., istnieje przypuszczenie, że depozyt złożono w walucie niemieckiej, przy później zaś złożonych depozytach, że depozyt złożono w polskiej walucie, chyba że co innego wynika z kwitu depozytowego.

(2) Interesowani mogą prowadzić przeciw-dowód także za pomocą innych dokumentów, świadków lub znawców.

§ 3

(1) Bares Geld (§§ 1, 6 und 8 Abs. 2 der Preußischen Hinterlegungsordnung) wird, je nachdem es in deutscher oder in polnischer Währung hinterlegt ist, in gleicher Währung an die Hinterlegungsstellen des anderen Staates abgegeben.

(2) Der übernehmende Staat darf die abgegebene Hinterlegung in ausländische gesetzliche Zahlungsmittel nur dann umsetzen, wenn ein Beteiligter es beantragt und alle übrigen Beteiligten sich damit einverstanden erklärt haben.

(3) Erfolgt die Abgabe der Hinterlegung gemäß Abs. 1 nicht in Zahlungsmitteln des übernehmenden Staates, so hat die übernehmende Hinterlegungsstelle von dem Eingang der Hinterlegung die bekannten Beteiligten schriftlich mit dem Bemerken in Kenntnis zu setzen, daß die abgegebene Hinterlegung, falls nicht ein Antrag nach Abs. 2 gestellt wird, als unverzinsliches, nicht kassenmäßiges Geld (§ 8 der Preußischen Hinterlegungsordnung) weiter behandelt werden muß.

(4) Wurde die Hinterlegung an den polnischen Staat abgegeben, so ist mit der im Abs. 3 erwähnten Nachricht die Mitteilung zu verbinden, daß im Falle der Umsetzung in inländische polnische Zahlungsmittel für die Zukunft eine Verzinsung der Hinterlegung nur dadurch zu erreichen ist, daß ihre Anregung bei einer öffentlichen Sparkasse verlangt wird; diesem Verlangen ist stattzugeben, auch wenn es nur einer der Beteiligten stellt.

§ 4

Die Bestimmungen des § 3 Abs. 1 finden auf die Herausgabe an den zum Empfange Berechtigten Anwendung, es sei denn, daß bares Geld in dem vor Inkrafttreten des Versailler Vertrags besetzten Gebiete der früheren Provinz Posen in der Zeit vom 25. Januar bis 31. Dezember 1919 hinterlegt worden ist und die Herausgabe an den Berechtigten unmittelbar ohne vorherige Abgabe der Hinterlegung an den anderen Staat erfolgt. In diesem Falle steht es dem polnischen Staate frei, eine Hinterlegung deutscher Währung an eigene Staatsangehörige in polnischen Zahlungsmitteln herauszugeben, und zwar zum Kurse des Tages, an dem die Hinterlegung angenommen wurde. Maßgebend ist hierfür der von der Handelskammer in Posen festzustellende Durchschnittskurs der amtlichen Notierungen der polnischen Banknoten an den Börsen zu Berlin, Danzig und Warschau an diesem oder dem letzten vorhergehenden Börsentage.

§ 3

(1) Gotówkę (§§ 1, 6 i § 8 ust. 2 pruskiej ustawy depozytowej) należy oddać stosownie do tego, czy je złożono w walucie niemieckiej czy polskiej, urzędowi depozytowemu drugiego państwa w tej samej walucie.

(2) Państwo przejmujące winno depozyt mający się oddać, przemienić w krajowy ustawowy środek płatniczy tylko wtedy, gdy o to wnosi jeden z interesowanych a inni interesowani na to się godzą.

(3) Jeżeli oddanie depozytu nie następuje po myśli ustępu 1 w krajowych środkach płatniczych przejmującego państwa, winien przejmujący urząd depozytowy o otrzymaniu depozytu uwiadomić pisemnie znanych mu interesowanych z tą uwagą, że w razie nieuczynienia w myśl ust. 2 wniosku, depozyt oddany pozostanie nieoprocentowanym, tak jak pieniądze niekasowe (§ 8 Pruskiej Ustawy Depozytowej).

(4) Jeżeli depozyt oddano Państwu Polskiemu, należy z uwiadomieniem, wspomnianem w ustępie 3, połączyć powiadomienie, że w razie zmiany na krajowe polskie środki płatnicze można w przyszłości uzyskać oprocentowanie depozytu tylko przez to, że zażąda się złożenia jego na książeczkę publicznej kasy oszczędności; wnioskowi takiemu należy zadość uczynić, choćby go uczynił tylko jeden z interesowanych.

§ 4

Postanowienia zawarte w § 3 ustęp 1 stosują się przy wydaniu depozytu uprawnionemu do odbioru, chyba że gotówkę złożono w obszarze dawniejszej prowincji poznańskiej, zajętym przez Polskę przed wejściem w życie Traktatu Wersalskiego, w czasie od 25 stycznia 1919 do 31 grudnia 1919 r., a wydanie uprawnionemu do odbioru ma nastąpić bezpośrednio bez poprzedniego oddania depozytu drugiemu państwu. W tym przypadku przyługuje Państwu Polskiemu prawo złożony w walucie niemieckiej depozyt wydać swym obywatelom w walucie polskiej a to po kursie dnia, w którym depozyt przyjęto. W tym względzie będzie miarodajny przeciętny kurs, który ustali Izba Handlowa w Poznaniu według urzędowych notowań kursu banknotów polskich w tym lub w ostatnim poprzednim dniu giełdowym w Berlinie, Gdańsku i Warszawie.

§ 5

Wertpapiere und Kostbarkeiten sind unverändert herauszugeben, es sei denn, daß bei ihrer Verwaltung gesetzlichen Vorschriften entsprechende Veränderungen eingetreten sind.

Artikel 4

§ 1

(1) Die deutschen und die polnischen Justizbehörden haben in allen unter dieses Abkommen fallenden Angelegenheiten einander unmittelbare Rechtshilfe in weitestem Umfang zu leisten.

(2) Die über Hinterlegungssachen geführten Akten und Unterlagen sind der nach Artikel 1 §§ 2, 3 und 6 fortan zuständigen Hinterlegungsstelle zu überlassen

§ 2

(1) Für die Abgabe einer Hinterlegung auf Grund des Artikels 1 § 4 und für die Gewährung von Rechtshilfe auf Grund des Artikels 4 § 1 werden Gebühren, Stempel und Auslagen nicht erhoben.

(2) Soweit nach den Bestimmungen dieses Abkommens eine Hinterlegung auf eine Hinterlegungsstelle des anderen Staates übergeht oder an eine solche abzugeben ist, bleiben Gebühren, Stempel und Auslagen für die Zeit bis zum Übergang oder bis zur Abgabe der Hinterlegung außer Ansatz.

§ 3

(1) Bei der Abgabe von Hinterlegungen an Hinterlegungsstellen des anderen Staates sind die von den vertragschließenden Staaten erlassenen oder noch zu erlassenden Vorschriften, die die Ausfuhr von Kapital beschränken, die Zahlung nach dem Ausland verbieten oder mit Steuern belegen, nicht anzuwenden.

(2) Um eine schleunige Abwicklung nicht zu hindern, wird der polnische Staat von einem ihm etwa zustehenden Rechte der Liquidation hinsichtlich der in diesem Vertrage geregelten Hinterlegungen keinen Gebrauch machen.

§ 4

Als Zeitpunkt des Überganges der Rechtspflege im Sinne dieses Abkommens gilt in Ansehung der vor dem Inkrafttreten des Friedensvertrags von Polen besetzten Teile der früheren Provinz Posen der 1. Januar 1920, im übrigen der Tag, an welchem das Übergabeprotokoll des Gerichts (Hinterlegungsstelle) vollzogen worden ist.

§ 5

Papiery wartościowe i kosztowności należy wydać w stanie niezmienionym, chyba że zmiana nastąpiła w czasie zarządu zgodnie z ustawowemi przepisami.

Artykuł 4

§ 1

(1) Niemieckie i polskie władze wymiaru sprawiedliwości winny we wszystkich sprawach, objętych niniejszym układem, udzielać sobie wzajemnie bezpośredniej pomocy prawnej w jak najszerszym zakresie.

(2) Akta i załączniki, prowadzone dla spraw depozytowych, należy pozostawić właściwemu odtąd po myśli artykułu 1 §§ 2, 3 i § 6 urzędowi depozytowemu.

§ 2

(1) Za oddanie depozytu na podstawie artykułu 1 § 4 oraz za udzielenie pomocy prawnej na podstawie artykułu 4 § 1 nie będzie pobierać się żadnych należytości, stempli i wydatków.

(2) Jeżeli wedle postanowień niniejszego układu depozyt przechodzi do urzędu depozytowego drugiego państwa lub tam ma być oddany, nie policza się za czas aż do przejęcia lub oddania depozytu żadnych należytości, stempli i wydatków.

§ 3

(1) Przy oddaniu depozytów urzędom depozytowym drugiego państwa nie należy stosować wydanych lub w przyszłości wydać się mogących przez Państwa, zawierające niniejszy układ, przepisów, ograniczających wywóz kapitałów, zakazujących wypłat za zagranicą lub obkładających wywóz kapitałów podatkami.

(2) Celem nie czynienia przeszkody w spiesznem załatwieniu spraw Państwo Polskie odnośnie do spraw depozytowych, objętych nieniejszym układem, nie będzie robić użytku z przysługującego mu ewentualnie prawa likwidacji.

§ 4

W zrozumieniu niniejszego układu uważa się za czas przejścia wymiaru sprawiedliwości odnośnie do obszaru dawniejszej prowincji poznańskiej, zajętego przez Polskę przed wejściem w życie Traktatu Wersalskiego, dzień 1 stycznia 1920 r., odnośnie zaś co do reszty obszaru dzień, w którym podpisano protokół zdawczy sądu (urzędu depozytowego).

Artikel 5

§ 1

Die Bestimmungen dieses Abkommens finden nur auf Hinterlegungen bei Amtsgerichten (Kreisgerichten) Anwendung.

§ 2

Soweit sich bei Anwendung des vorliegenden Abkommens in Einzelfällen besondere, durch die vorstehenden Bestimmungen nicht behobene Schwierigkeiten ergeben sollten, bleibt es der Preußischen und der Polnischen Justizverwaltung überlassen, über die Regelung derartiger Fälle gesonderte Vereinbarungen zu treffen.

§ 3

Die vorliegenden Vereinbarungen über die Zuständigkeit und das Verfahren für die Abwicklung schwebender Hinterlegungssachen regeln nicht die Frage, zu Lasten welches Staates die Herausgabe derjenigen Beträge geht, die vor Übergang der Staatshoheit als Barmasse hinterlegt worden sind. Die Entscheidung hierüber bleibt der allgemeinen finanziellen Abrechnung vorbehalten.

§ 4

(1) Sind vor Inkrafttreten dieses Abkommens von einem der vertragschließenden Teile Hinterlegungen durch Herausgabe an den Berechtigten erledigt, so soll es damit, auch hinsichtlich der bereits eingezogenen Kosten, sein Bewenden haben. Ebenso findet eine nachträgliche Abgabe dieser Hinterlegungen gemäß Artikel 1 § 4 nicht statt; die finanzielle Abrechnung unter den vertragschließenden Teilen regelt sich nach § 3 dieses Artikels.

(2) Ein Verzeichnis der gemäß Abs. 1 erledigten Hinterlegungen wird gegenseitig ausgetauscht werden.

Artikel 6

Dieser Vertrag tritt mit Ablauf des Kalendermonats in Kraft, in welchem er unterzeichnet wurde.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten diesen Vertrag unterzeichnet und mit ihren Siegeln versehen.

So geschehen in deutscher und polnischer Urschrift zu Dresden am 24. Februar Neunzehnhundertdreiundzwanzig.

K. von Stockhammern. Tadeusz Zajączkowski.

Artykuł 5

§ 1

Postanowienia niniejszego układu stosują się tylko do depozytów sądów powiatowych.

§ 2

Jeżeliby przy zastosowaniu niniejszego układu miały się w pojedynczych przypadkach wyłonić nieprzewidziane w poprzednich przepisach trudności, Pruski i Polski zarząd wymiaru sprawiedliwości zastrzegają sobie prawo uregulowania takich przypadków osobnemi umowami.

§ 3

Poprzednio podane postanowienia o właściwości i o postępowaniu przy załatwianiu zawisłych spraw depozytowych nie regulują pytania, na którego państwa ciężar policza się wydánie tych kwot, które złożono jako masy gotówkowe przed przejściem władzy państwowej. Rozstrzygnienie tego pytania zastriega się do czasu ogólnego finansowego rozliczenia.

§ 4

(1) Jeżeli przed wejściem w życie niniejszego układu załatwiona depozyta przez to, że jedna ze Stron. zawierających układ, wydała je uprawnionemu do odbioru, wówczas odnosi się to i do ściągniętych już kosztów sądowych. Również nie będzie miało miejsca powtórne oddanie takich depozytów, w myśl artykułu 1 § 4; finansowe rozliczenie między Stronami, zawierającemi układ, ureguluje się w myśl § 3 niniejszego artykułu.

(2) Strony, zawierające układ, wręczą sobie wzajemnie wykaz depozytów, załatwionych w myśl ustępu 1.

Artykuł 6

Układ niniejszy wchodzi w życie z upływem tego miesiąca kalendarzowego, w którym go podpisano.

W dowód powyższego pełnomocnicy podpisali niniejszy układ i zaopatrzyli go swemi pieczęciami.

Wygotowano w dwóch egzemplarzach.

Drezno, d. 24 lutego tysiąc dziewięćset dwudziestego trzeciego roku.

K. von Stockhammern. Tadeusz Zajączkowski.

Deutsch-polnisches Abkommen

über die Behandlung schwebender gerichtlicher Hinterlegungssachen aus dem oberschlesischen Abstimmungsgebiete.

Die Preußische Justizverwaltung, handelnd im Namen des Deutschen Reichs, und die Polnische Justizverwaltung sind übereingekommen,

im Interesse der beiderseitigen Bevölkerung die durch die Teilung Oberschlesiens beeinflußten gerichtlichen Hinterlegungssachen auf Grund der im Artikel 5 § 6 des deutsch-polnischen Abkommens, betreffend die Überleitung der Rechtspflege im oberschlesischen Abstimmungsgebiete, vom 12. April 1922 von der Deutschen Regierung und der Polnischen Regierung erteilten Ermächtigung durch Vereinbarungen zu regeln,

und haben zu diesem Zwecke zu ihren Bevollmächtigten ernannt:

die Preußische Justizverwaltung:

den Geheimen Oberjustizrat, Ministerialrat Herrn Dr. Georg Crusen,

die Polnische Justizverwaltung:

den Bezirksgerichtsvizepräsidenten Herrn Tadeusz Zajączkowski.

Die Bevollmächtigten haben ihre Vollmachten gegenseitig vorgelegt, diese in guter und gehöriger Form befunden und sich danach über folgende Bestimmungen geeinigt:

Artikel 1

§ 1

Angelegenheiten, in denen bei Gerichten in dem polnischen Teile des oberschlesischen Abstimmungsgebiets in der Zeit vor Übergang der Rechtspflege Werte der im § 1 der Preußischen Hinterlegungsordnung vom 21. April 1913 (Preußische Gesetzsammlung S. 225) bezeichneten Art hinterlegt worden sind, werden nach Maßgabe der folgenden Bestimmungen erledigt.

§ 2

(1) Soweit Geld (§ 6 der Preußischen Hinterlegungsordnung) hinterlegt ist, tritt an die Stelle der bisherigen als nunmehr zuständige Hinterlegungsstelle das Amtsgericht in Beuthen.

(2) Das gleiche gilt im Falle des § 8 der Preußischen Hinterlegungsordnung, wenn vor Übergang der Rechtspflege die hinterlegten Zahlungsmittel in kassenmäßiges Geld umgesetzt worden sind.

Pruski Zarząd wymiaru sprawiedliwości działający w imieniu Państwa Niemieckiego i Polski Zarząd wymiaru sprawiedliwości, zgodziły się, aby na podstawie upoważnienia, udzielonego im przez Rząd Polski i Rząd Niemiecki w artykule 5 § 6 układu niemiecko-polskiego z dnia 12 kwietnia 1922 w przedmiocie przejęcia wymiaru sprawiedliwości na górnośląskim obszarze plebiscytowym, uregulować zgodnie z interesami obu ludności sądowe sprawy depozytowe, na które miał wpływ podział Górnego Śląska i mianowały w tym celu swymi pełnomocnikami:

Pruski Zarząd wymiaru sprawiedliwości:

Tajnego Nadradcę Sprawiedliwości, Radcę Ministerjalnego p. Dr. Georg Crusen,

Polski Zarząd wymiaru sprawiedliwości:

Wiceprezesa Sądu Okręgowego p. Tadeusza Zajączkowskiego.

Pełnomocnicy, po wzajemnem przedłożeniu sobie pełnomocnictw i po uznaniu ich za wystarczające i należyte co do formy, ugodzili się co do następujących postanowień:

Artykuł 1

§ 1

Sprawy, w których przed przejściem wymiaru sprawiedliwości złożono w sądach, położonych w polskiej części obszaru plebiscytowego, wartości, wymienione w § 1 pruskiej ustawy depozytowej z dnia 21 kwietnia 1913 (Zbiór ustaw pruskich str. 225), załatwiać się będzie wedle następujących postanowień.

§ 2

(1) Jeżeli złożono pieniądze (§ 6 pruskiej ustawy depozytowej), wstępuje w miejsce dotychczasowego urzędu depozytowego sąd powiatowy w Bytomiu jako odtąd właściwy urząd depozytowy.

(2) To samo stosuje się w przypadku § 8 pruskiej ustawy depozytowej, jeżeli złożone środki płatnicze przemieniono przed przejściem wymiaru sprawiedliwości na pieniądze kasowe.

§ 3

Soweit Wertpapiere, sonstige Urkunden oder Kostbarkeiten oder gemäß § 8 der Preußischen Hinterlegungsordnung Zahlungsmittel hinterlegt sind, die in kassenmäßiges Geld bis zum Übergang der Rechtspflege nicht umgesetzt worden sind, ist als Hinterlegungsstelle dasjenige polnische Gericht zuständig, das an die Stelle des bisherigen preußischen Gerichts getreten ist, es sei denn, daß die hinterlegten Werte im Zeitpunkt des Überganges der Rechtspflege bei Stellen verwahrt sind, deren Sitz nicht an Polen abgetreten ist. In diesem Falle tritt an die Stelle der bisherigen als nunmehr zuständige Hinterlegungsstelle das Amtsgericht in Beuthen.

§ 4

(1) Die nach den §§ 2 und 3 fortan zuständige Hinterlegungsstelle hat die Hinterlegung auf Antrag an eine Hinterlegungsstelle des anderen Staates abzugeben, soweit sich nicht aus den nachstehenden Bestimmungen etwas anderes ergibt.

(2) Zur Stellung des Antrags sind berechtigt:

a) der Hinterleger oder

b) die übrigen Beteiligten gemeinsam, wenn dem Hinterleger ein Recht auf Rücknahme der Hinterlegung nicht zusteht, oder wenn zum Zwecke der endgültigen Befreiung von einer Schuldverbindlichkeit hinterlegt ist.

(3) Soweit nach den bei Übergang der Staatshoheit geltenden Vorschriften eine Behörde zur Stellung eines Ersuchens auf Herausgabe gemäß § 15 der Preußischen Hinterlegungsordnung zuständig ist, wird die Hinterlegung gemäß Abs. 1 auch auf ein Ersuchen der zuständigen Behörde des anderen Staates abgegeben. Die Zuständigkeit der ersuchenden Behörde ist unter Berücksichtigung des Überganges der Staatshoheit und der zwischen dem Deutschen Reiche und Polen geschlossenen Verträge von der ersuchten Hinterlegungsstelle im Einzelfalle zu prüfen. Beruht die Zuständigkeit der ersuchenden Behörde auf einem der deutsch-polnischen Abkommen, betreffend die Überleitung der Rechtspflege, vom 20. September 1920 oder vom 12. April 1922, so hat sie bei Stellung des Ersuchens zu bescheinigen, daß eine Abgabe des bei ihr schwebenden Verfahrens an eine Justizbehörde des anderen Staates weder von Amts wegen zu erfolgen hat, noch in einem Falle, in dem sie auf Antrag der Parteien oder Beteiligten zulässig ist, von diesem binnen Monatsfrist nach Aufforderung beantragt worden ist.

(4) Die Hinterlegungsstelle ist zur Abgabe der Hinterlegung nur dann verpflichtet, wenn der Antrag oder das Ersuchen bis zum Ablauf des 31. Dezember 1925 bei ihr eingeht.

§ 3

Jeżeli złożono papiery wartościowe, inne dokumenta lub kosztowności albo w myśl § 8 pruskiej ustawy depozytowej środki płatnicze, których do chwili przejścia wymiaru sprawiedliwości nie przemieniono na pieniądze kasowe, staje się właściwym urzędem depozytowym ten polski sąd, który wstąpił w miejsce dotychczasowego pruskiego sądu, chyba że złożone wartości w chwili przejścia wymiaru sprawiedliwości są przechowane w urzędach, których siedziby nie leżą na obszarze przypadłym Polsce. W tym wypadku wstępuje w miejsce dotychczasowych urzędów depozytowych sąd powiatowy w Bytomiu jako obtąd właściwy urząd depozytowy.

§ 4

(1) Właściwy odtąd w myśl §§ 2 i 3 urząd depozytowy winien na wniosek oddać depozyt urzędowi depozytowemu drugiego państwa, o ile nie innego z niżej podanych postanowień nie wynika.

(2) Do postawienia takiego wniosku są uprawnieni:

a) deponent, albo

b) inni interesowani razem, jeżeli deponentowi nie przysługuje prawo do odebrania depozytu, lub jeżeli depozyt złożono celem ostatecznego uwolnienia się od dłużnego zobowiązania.

(3) Jeżeli wedle przepisów obowiązujących w czasie przejścia władzy państwowej do wystąpienia z wezwaniem wydania depozytu jest w myśl § 15 pruskiej ustawy depozytowej właściwą władza, depozyt zostanie oddany po myśli ustępu 1 również na wezwanie właściwej władzy drugiego państwa. Właściwość wzywającej władzy ma wezwany urząd depozytowy badać w każdym poszczególnym przypadku, uwzględniając fakt przejścia władzy państwowej i układy zawarte między Państwem Niemieckiem a Państwem Polskiem. Jeżeli właściwość wzywającej władzy opiera się na jednym z układów niemiecko-polskich w przedmiocie przejęcia wymiaru sprawiedliwości, z dnia 20 września 1920 lub z dnia 12 kwietnia 1922, winna władza ta, występując z wezwaniem, stwierdzić, że oddanie władzy wymiaru sprawiedliwości drugiego państwa zawisłego u niej postępowania ani nie ma nastąpić z urzędu, ani w przypadku, w którym oddanie to jest dopuszczalne na wniosek tron lub interesowanych, że wniosku takiego mimo wezwania nie uczyniono w czasokresie jednego smiesiąca po wezwaniu.

(4) Urząd depozytowy jest zobowiązany do oddania depozytu tylko wówczas, gdy odnośny wniosek lub wezwanie nadeszło do niego najpóźniej z upływem dnia 31 grudnia 1925.

(5) Von dem Erlasse der Abgabeverfügung sind die Beteiligten zu benachrichtigen.

§ 5

(1) Erlangt die Hinterlegungsstelle in den Fällen des § 4 davon Kenntnis, daß ein Dritter auf den Gegenstand der Hinterlegung Anspruch erhebt, so hat sie die Abgabe der Hinterlegung von der Zustimmung des Dritten abhängig zu machen. Die Hinterlegungsstelle kann jedoch dem Dritten aufgeben, binnen einer Frist seinen Anspruch nachzuweisen oder im Klagewege geltend zu machen, widrigenfalls die Hinterlegung ohne seine Zustimmung abgegeben wird. Die Frist soll angemessen, aber möglichst kurz bestimmt werden. Auf Verlangen der um Abgabe der Hinterlegung ersuchenden Behörde des anderen Staates hat die Hinterlegungsstelle eine solche Auflage zu machen.

(2) Eine Hinterlegung in einem Strafverfahren wird nur mit Zustimmung der Staatsanwaltschaft abgegeben, bei der das Strafverfahren schwebt oder auf Grund der deutsch-polnischen Abkommen, betreffend die Überleitung der Rechtspflege, vom 20. September 1920 oder vom 12. April 1922 fortzuführen ist.

(3) Die Abgabe einer Hinterlegung auf Grund des § 4 ist ausgeschlossen, solange der hinterlegte Gegenstand oder der Anspruch gegen die Hinterlegungsstelle auf Herausgabe der Hinterlegung zu der Masse eines in dem Staate der Hinterlegungsstelle schwebenden Konkurses gehört.

§ 6

Die Hinterlegung wird auf Grund des § 4 abgegeben:

a) soweit gemäß § 2 oder § 3 fortan das Amtsgericht in Beuthen als Hinterlegungsstelle zuständig ist, an die in dem Antrag bezeichnete, im oberschlesischen Abtrennungsgebiete belegene polnische Hinterlegungsstelle,
b) soweit gemäß § 3 fortan ein polnisches Gericht als Hinterlegungsstelle zuständig ist, an das Amtsgericht (Hinterlegungsstelle) in Beuthen.

§ 7

In den durch die §§ 4 bis 6 geregelten Fällen geht die Hinterlegung auf die Hinterlegungsstelle des anderen Staates in der gleichen Rechtslage über, in der sie sich im Zeitpunkt der Abgabeverfügung befindet. Insbesondere werden Rechte Dritter, die der Herausgabe der Hinterlegungsmasse an den Hinterleger oder den sonstigen Berechtigten entgegenstehen, unbeschadet der Vorschrift des § 5 Abs. 1, durch die Abgabe der Hinterlegung nicht berührt. Dies gilt auch für die im Wege der Zwangsvollstreckung erworbenen Pfandrechte. Soweit solche Pfandrechte auf einem nur vorläufig vollstreckbaren Titel beruhen oder nach Maßgabe des Ge-

(5) O wydaniu zarządzenia oddania należy uwiadomić interesowanych.

§ 5

(1) Jeżeli w przypadkach, przewidzianych w § 4 urząd depozytowy dowie się, że osoba trzecia podnosi roszczenie do przedmiotu stanowiącego depozyt, winien on oddanie depozytu uczynić zawisłem od zgody owej osoby trzeciej. Atoli urząd depozytowy może polecić osobie trzeciej, by w zakreślonym czasokresie udowodniła swe roszczenie lub je dochodziła drogą skargi, pod rygorem, że w razie przeciwnym oddanie depozytu nastąpi i bez jej zgody. Należy zakreślić czasokres odpowiedni, ale możliwie krótki. Takie polecenie winien urząd depozytowy wydać na żądanie władzy drugiego państwa, wzywającej o oddanie depozytu.

(2) W postępowaniu karnem oddanie depozytu nastąpi jedynie w razie zgody prokuratury, w której postępowanie jest zawisłem lub przy której ma się ono na podstawie niemiecko-polskich układów w przedmiocie przejęcia wymiaru sprawiedliwości z dnia 20 września 1920 lub z dnia 12 kwietnia 1922 dalej prowadzić.

(3) Oddanie depozytu na podstawie § 4 jest tak długo wykluczonem, jak długo złożony przedmiot lub roszczenie przeciw urzędowi depozytowemu o wydanie depozytu należy do masy upadłości zawisłej w państwie, do którego należy urząd depozytowy.

§ 6

Na podstawie § 4 oddanie depozytu nastąpi:

a) jeżeli w myśl § 2 lub § 3 odtąd jest właściwym sąd powiatowy w Bytomiu jako urząd depozytowy, wymienionemu we wniosku polskiemu urzędowi depozytowemu położonemu w górnośląskim obszarze plebiscytowym,
b) jeżeli w myśl § 3 odtąd jest właściwym polski sąd jako urząd depozytowy, sądowi powiatowemu (urzędowi depozytowemu) w Bytomiu.

§ 7

W przypadkach uregulowanych w §§ 4 do 6 przechodzi depozyt do urzędu depozytowego drugiego państwa w tym stanie prawnym, w jakim znajduje się on w chwili wydania zarządzenia oddania. W szczególności bez ujmy dla przepisu zawartego w § 5 ust. 1. przez oddanie depozytu pozostają nienaruszonemi prawa osób trzecich, sprzeciwiające się wydaniu masy depozytowej deponento wi lub innym uprawnionym. To samo stosuje się do praw zastawu nabytych w drodze egzekucji. Jeżeli takie prawa zastawu opierają się na tytule uznanym tylko za tymczasowo wykonalny

setzes dem Gläubiger nur vorläufige Sicherung gewähren, sind die nach Abgabe der Hinterlegung von Gerichten des abgebenden Staates ergehenden Entscheidungen, die auf den endgültigen Bestand dieser Rechte von Einfluß sind, von der Hinterlegungsstelle des übernehmenden Staates wie Entscheidungen inländischer Gerichte zu behandeln.

§ 8

(1) Die in den §§ 2, 3 und 6 bezeichneten Gerichte sind für alle auf Grund der Preußischen Hinterlegungsordnung den Hinterlegungsstellen obliegenden Entscheidungen allein zuständig.

(2) Gegen die Entscheidungen einer hiernach zuständigen polnischen Hinterlegungsstelle ist die Beschwerde im Dienstaufsichtswege nach Maßgabe des § 3 der Preußischen Hinterlegungsordnung an die nunmehr übergeordneten polnischen Stellen zu richten.

(3) Die bei Inkrafttreten dieses Abkommens anhängigen Beschwerden sind, wenn als Hinterlegungsstelle nach den Bestimmungen des Abkommens nunmehr ein Gericht des anderen Staates zuständig ist, an die diesem Gerichte übergeordnete Beschwerdestelle zur Entscheidung abzugeben.

§ 9

(1) Die im § 14 Abs. 1 Ziffer 1 der Preußischen Hinterlegungsordnung bezeichneten Erklärungen können auch zu Protokoll eines Gerichts oder Gerichtsschreibers des andern Staates in der bei diesem Gericht zugelassenen Sprache abgegeben werden.

(2) Das gleiche gilt für die im § 4 dieses Abkommens erwähnten Anträge auf Abgabe der Hinterlegung an eine Hinterlegungsstelle des anderen Staates.

(3) Macht eine Hinterlegungsstelle von der Befugnis des § 18 der Preußischen Hinterlegungsordnung Gebrauch, so kann die Bescheinigung der Echtheit der Unterschriften oder die öffentliche Beglaubigung der Urkunde auch im anderen Staatsgebiete herbeigeführt werden. Eine Legalisation der Unterschrift dieser Urkunden ist, falls sie nach allgemeinen Bestimmungen notwendig ist, nur zu erfordern, wenn begründete Zweifel an der Echtheit bestehen.

§ 10

(1) Ist oder war die Hinterlegung Gegenstand eines Rechtsstreits, so gelten als rechtskräftige Entscheidungen im Sinne des § 14 Abs. 1 Ziffer 2 der Preußischen Hinterlegungsordnung die Entscheidungen desjenigen deutschen oder polnischen Gerichts, bei dem dieser Rechtsstreit zu Ende geführt worden ist.

(2) Sofern der Rechtsstreit nach Übergang der Rechtspflege anhängig geworden ist, sind Entscheidungen eines

lub jeżeli one dają wierzycielowi wedle ustawy tylko tymczasowe zabezpieczenie, winien urząd depozytowy państwa, przejmującego depozyt, uznawać rozstrzygnienia sądów państwa, oddającego depozyt, zapadłe po oddaniu depozytu a mające wpływ na ostateczny stan wspomnianych praw, na równi z rozstrzygnieniami krajowych sądów.

§ 8

(1) Sądy, wymienione w §§ 2, 3 i w § 6 są wyłącznie właściwemi do wydawania wszystkich rozstrzygnień, należących w myśl pruskiej ustawy depozytowej do właściwości urzędów depozytowych.

(2) Zażalenie przeciw rozstrzygnieniom właściwego potem polskiego urzędu depozytowego należy stosownie do § 3 pruskiej ustawy depozytowej wnosić w drodze nadzoru służbowego do obecnie przełożonych polskich urzędów.

(3) Zażalenia, zawisłe w chwili wejścia w życie niniejszego układu, należy — jeżeli w myśl postanowień niniejszego układu właściwym urzędem depozytowym jest obecnie sąd drugiego państwa — oddać do rozstrzygnienia urzędowi zażaleniowemu, przełożonemu owemu sądowi.

§ 9

(1) Oświadczenia, wymienione w § 14 ust. 1. L. 1 pruskiej ustawy depozytowej, można składać także protokólarnie w sądzie lub u sekretarza sądowego drugiego państwa w języku, dopuszczonym przy tym sądzie.

(2) To samo stosuje się do wspomnianych w § 4 niniejszego układu wniosków o oddanie depozytu urzędowi depozytowemu drugiego państwa.

(3) Jeżeli urząd depozytowy robi użytek z uprawnienia przysługującego mu w myśl § 18 pruskiej ustawy depozytowej, może potwierdzenie prawdziwości podpisów lub publiczne uwierzytelnienie dokumentu nastąpić także na obszarze drugiego państwa. Legalizacji podpisu takich dokumentów, o ile ona wedle ogólnych postanowień jest potrzebna, należy żądać tylko wówczas, gdy zachodzą uzasadnione wątpliwości co do jego prawdziwości.

§ 10

(1) Jeżeli depozyt jest lub był przedmiotem sporu, uważa się za prawomocne rozstrzygnienia w zrozumieniu § 14 ust. 1 L. 2 pruskiej ustawy depozytowej rozstrzygnienia tego niemieckiego lub polskiego sądu, w którym spór został ukończony.

(2) Jeżeli spór zawisł po przejściu wymiaru sprawiedliwości, rozstrzygnienia sądu należącego do

dem anderen Staate angehörenden Gerichts für die Hinterlegungsstelle maßgebend, wenn für den Rechtsstreit bei Eintritt der Rechtshängigkeit im Inland kein Gerichtsstand oder nur der Gerichtsstand des Vermögens (§ 23 der Deutschen Zivilprozeßordnung) begründet war. Die Begründung eines inländischen Gerichtsstandes ist in diesem Falle von der Hinterlegungsstelle zu berücksichtigen, wenn sie aus dem Antrag oder seinen Unterlagen hervorgeht, oder wenn der Antragsgegner sie behauptet. Der Antragsgegner ist zu hören, es sei denn, daß der Antrag ohnedies abgelehnt werden soll oder die Anhörung aus tatsächlichen Gründen untunlich ist.

§ 11

Als zuständige Behörden im Sinne des § 14 Abs. 1 Ziffer 3 und des § 15 der Preußischen Hinterlegungsordnung gelten polnische Behörden, wenn sie infolge des Überganges der Staatshoheit oder nach den Bestimmungen der zwischen dem Deutschen Reich und Polen geschlossenen oder künftig zu schließenden Abkommen für die Anordnung zuständig sind.

§ 12

Als Vormundschaftsgericht im Sinne des § 21 der Preußischen Hinterlegungsordnung gilt ein Gericht des anderen Staates, wenn dessen Zuständigkeit auf den Bestimmungen der deutsch-polnischen Abkommen, betreffend die Überleitung der Rechtspflege, vom 20. September 1920 oder vom 12. April 1922 beruht, oder wenn die von dem Verfahren betroffene Person dem anderen Staate angehört und eine Vormundschaft (Pflegschaft) im Inland nicht eingeleitet ist.

§ 13

Als Aufsichtsbehörde im Sinne des § 22 der Preußischen Hinterlegungsordnung gilt eine polnische Behörde, wenn sie infolge des Überganges der Staatshoheit oder nach den Bestimmungen der zwischen dem Deutschen Reiche und Polen geschlossenen oder künftig zu schließenden Abkommen für die Wahrnehmung der Aufsicht zuständig ist.

§ 14

In den Fällen des § 28 Abs. 2 Ziffer 2 der Preußischen Hinterlegungsordnung sind die von Gerichten des anderen Staates innerhalb ihrer Zuständigkeit erlassenen Ausschlußurteile für die Hinterlegungsstelle maßgebend. Das Ausschlußurteil wird der Hinterlegungsstelle auch dann mitgeteilt, wenn diese dem anderen Staate angehört.

drugiego państwa są miarodajnemi dla urzędu depozytowego wtedy, gdy dla sporu w chwili jego zawiśnięcia nie była uzasadniona w kraju podsądność lub tylko podsądność wedle majątku (§ 23 niemieckiej ustawy o postępowaniu w cywilnych sprawach spornych). W tym przypadku urząd depozytowy winien uwzględnić uzasadnienie podsądności krajowej, jeżeli ona wypływa z wniosku lub z jego umotywowania albo jeżeli to twierdzi przeciwnik wnioskodawcy. Przeciwnika wnioskodawcy należy przesłuchać, chyba że i bez tego wnioskowi powinno się odmówić lub gdy przesłuchanie jest niemożliwem z faktycznych powodów.

§ 11

Za władze właściwe w zrozumieniu § 14 ustęp 1 L. 3 i § 15 pruskiej ustawy depozytowej uważa się polskie władze wówczas, gdy one wskutek przejścia władzy państwowej lub wedle postanowień układów, zawartych albo w przyszłości zawrzeć się mogących między Państwem Niemieckiem a Państwem Polskiem, są właściwe do wydawania zarządzenia.

§ 12

Za sąd opiekuńczy w zrozumieniu § 21 pruskiej ustawy depozytowej uważa się sąd drugiego państwa wówczas, gdy jego właściwość opiera się na postanowieniach układów niemiecko-polskich w przedmiocie przejęcia wymiaru sprawiedliwości z dnia 20 września 1920 lub z dnia 12 kwietnia 1922, albo gdy osoba, objęta postępowaniem, ma przynależność drugiego państwa a opieka (kuratela) nie została wdrożona w kraju.

§ 13

Za władzę nadzorczą w zrozumieniu § 22 pruskiej ustawy depozytowej uważa się władzę polską wówczas, gdy ona wskutek przejścia władzy państwowej lub wedle postanowień układów, zawartych lub w przyszłości zawrzeć się mogących między Państwem Niemieckiem a Państwem Polskiem, jest właściwą do sprawowania nadzoru.

§ 14

W przypadkach, przewidzianych w § 28 ustęp 2 L. 2 pruskiej ustawy depozytowej, wyroki wykluczające, wydane przez sądy drugiego państwa w zakresie ich właściwości, są miarodajnemi dla urzędu depozytowego. Udzielenie wyroku wykluczającego do wiadomości urzędowi depozytowemu nastąpi także wówczas, gdy urząd ten należy do drugiego państwa.

§ 15

(1) Wird die Hinterlegungsstelle von einem nach Maßgabe dieses Abkommens der Herausgabe entgegenstehenden Hindernis erst nach dem Abgang der Weisung an die Kasse in Kenntnis gesetzt, so findet der § 23 der Preußischen Hinterlegungsordnung Anwendung.

(2) Das gleiche gilt für ein der Abgabe der Hinterlegung auf Grund der §§ 4, 5 und 7 dieses Abkommens entgegenstehendes Hindernis.

§ 16

(1) Soweit nach diesem Abkommen an Stelle einer preußischen fortan eine polnische oder an Stelle einer polnischen fortan eine preußische Hinterlegungsstelle zuständig ist oder wird, tritt der übernehmende Staat an Stelle des abgebenden in das Hinterlegungsverhältnis ein.

(2) Der Eintritt vollzieht sich in dem Falle des § 3 mit dem Inkrafttreten dieses Abkommens, in dem Falle des § 4 mit dem Erlaß der Abgabeverfügung. Der abgebende Staat wird in dem gleichen Zeitpunkt den zum Empfange Berechtigten gegenüber von jeder Verpflichtung aus dem Hinterlegungsverhältnis frei, bleibt jedoch in den Fällen des § 4 dem übernehmenden Staate für die Hinterlegung bis zu deren ordnungsmäßiger und vollständiger Übergabe haftbar.

(3) Der Übergang der Haftung auf den übernehmenden Staat berührt nicht die Rechte der Beteiligten oder Dritter gegen den abgebenden Staat, soweit sie auf das Gesetz über die Haftung des Staates und anderer Verbände für Amtspflichtverletzungen von Beamten bei Ausübung der öffentlichen Gewalt vom 1. August 1909 (Preußische Gesetzsammlung S. 691) gestützt werden, oder gegen die Beamten selbst.

(4) In gleicher Weise sollen Rechtshandlungen, die gegenüber der abgebenden Hinterlegungsstelle vorgenommen werden, nicht um deswillen unwirksam sein, weil infolge des Erlasses der Abgabeverfügung bereits eine Hinterlegungsstelle des anderen Staates zuständig geworden ist, es sei denn, daß der abgebende Staat auch dem anderen Staate gegenüber von jeglicher Verbindlichkeit frei geworden ist.

Artikel 2

Die §§ 4, 5 und 7 des Artikels 1 finden auch auf solche Hinterlegungen Anwendung, die ohne Rücksicht auf den Zeitpunkt der Hinterlegung bei Hinterlegungsstellen im deutschen Teile des oberschlesischen Abstim-

§ 15

(1) Jeżeli urząd depozytowy dopiero po odesłaniu polecenia do kasy dowie się o przeszkodzie, któraby po myśli niniejszego układu sprzeciwiała się wydaniu, wówczas stosuje się przepis § 23 pruskiej ustawy depozytowej.

(2) To samo stosuje się co do przeszkody, któraby po myśli §§ 4, 5 i § 7 niniejszego układu sprzeciwiała się oddaniu.

§ 16

(1) Jeżeli wedle niniejszego układu jest lub będzie w miejsce pruskiego urzędu depozytowego właściwym odtąd polski urząd depozytowy lub w miejsce polskiego urzędu depozytowego odtąd pruski urząd depozytowy, wstępuje w stosunek przechowawcy w miejsce państwa oddającego państwo przejmujące.

(2) Wstąpienie to uważa się w przypadku, przewidzianym w § 3, za dokonane z chwilą wejścia w życie niniejszego układu, a w przypadku, przewidzianym w § 4, z chwilą wydania zarządzenia oddania. W tej chwili staje się państwo oddające wobec uprawnionego do odbioru wolnem od wszelkiego zobowiązania z tytułu stosunku przechowawcy, atoli w przypadkach, przewidzianych w § 4, jest ono wobec państwa przejmującego odpowiedzialnem za depozyt aż do czasu należytego i zupełnego oddania depozytu.

(3) Przejście odpowiedzialności na państwo przejmujące nie narusza praw osób interesowanych lub osób trzecich do państwa oddającego, o ile prawa te opierają się na ustawie z dnia 1 sierpnia 1909 o odpowiedzialności państwa i innych związków za naruszenie obowiązków służbowych przez urzędników przy wykonywaniu przez nich publicznej władzy (Zbiór ustaw pruskich str. 691), ani też do samych urzędników.

(4) Również nie mogą stać się czynności prawne, przedsiębrane wobec oddającego urzędu depozytowego, z tego powodu nieskutecznemi, że wskutek wydania zarządzenia oddania stał się właściwym już urząd depozytowy drugiego państwa, chyba że państwo oddające stało się wolnem także wobec drugiego państwa od wszelkiego zobowiązania.

Artykuł 2

Postanowienia, zawarte w artykule 1 §§ 4, 5 i § 7, stosują się także do tych depozytów, które znajdują się lub znajdować się będą bez względu na czas złożenia w urzędach depozytowych nie-

mungsgebiets oder in der Zeit nach Übergang der Rechtspflege bei Hinterlegungsstellen des polnischen Teils des oberschlesischen Abstimmungsgebiets erfolgt sind oder erfolgen und im Zusammenhang mit einer Angelegenheit der Rechtspflege stehen, die auf Grund des deutsch-polnischen Abkommens, betreffend die Überleitung der Rechtspflege im oberschlesischen Abstimmungsgebiet vom 12. April 1922 an eine Justizbehörde des anderen Staates abgegeben ist oder wird. Die Hinterlegung wird in diesem Falle an die in dem Antrag oder dem Ersuchen bezeichnete Hinterlegungsstelle des anderen Staates abgegeben. Im übrigen finden die §§ 8 bis 16 des Artikels 1 entsprechende Anwendung.

Artikel 3

§ 1

Bares Geld (§§ 1, 6 und § 8 Abs. 2 der Preußischen Hinterlegungsordnung) wird, je nachdem es in deutscher oder polnischer Währung hinterlegt ist, in gleicher Währung an die Hinterlegungsstelle des anderen Staates abgegeben. Das gleiche gilt für die Herausgabe an den zum Empfange Berechtigten. Die Bestimmungen der Artikel 306 ff. des am 15. Mai 1922 in Genf geschlossenen deutsch-polnischen Abkommens über Oberschlesien bleiben unberührt.

§ 2

(1) Die deutschen und die polnischen Justizbehörden haben in allen unter dieses Abkommen fallenden Angelegenheiten einander unmittelbare Rechtshilfe in weitestem Umfang zu leisten.

(2) Die über Hinterlegungssachen geführten Akten und Unterlagen sind der nach Artikel 1 §§ 2, 3 und 6 fortan zuständigen Hinterlegungsstelle zu überlassen.

§ 3

(1) Für die Abgabe einer Hinterlegung auf Grund des Artikels 1 § 4 und für die Gewährung von Rechtshilfe auf Grund des Artikels 3 § 2 werden Gebühren, Stempel und Auslagen nicht erhoben.

(2) Soweit nach den Bestimmungen dieses Abkommens eine Hinterlegung auf eine Hinterlegungsstelle des anderen Staates übergeht oder an eine solche abzugeben ist, bleiben Gebühren, Stempel und Auslagen für die Zeit bis zum Übergang oder bis zur Abgabe der Hinterlegung außer Ansatz.

§ 4

Bei der Abgabe von Hinterlegungen an Hinterlegungsstellen des anderen Staates sind die von den vertragschließenden Staaten erlassenen oder noch zu

mieckiej części górnośląskiego obszaru plebiscytowego lub w czasie po przejściu wymiaru sprawiedliwości w urzędach depozytowych polskiej części górnośląskiego obszaru plebiszytowego, a które są w związku z sprawą wymiaru sprawiedliwości, którą na podstawie układu niemiecko-polskiego w przedmiocie przejęcia wymiaru sprawiedliwości na górnośląskim obszarze plebiscytowym z dnia 12 kwietnia 1922 oddano lub ma się oddać władzy sądowej drugiego państwa. W tym przypadku ma się oddać depozyt wymienionemu we wniosku lub w wezwaniu urzędowi depozytowemu drugiego państwa. Zresztą stosuje się odpowiednio postanowienia, zawarte w artykule 1 §§ 8 do 16.

Artykuł 3

§ 1

Gotówkę (§§ 1, 6 i § 8 ust. 2 pruskiej ustawy depozytowej) należy oddać stosownie do tego, czy ją złożono w walucie niemieckiej czy polskiej urzędowi depozytowemu drugiego państwa w tej samej walucie. To samo stosuje się przy wydaniu depozytu uprawnionemu do odbioru. Nienaruszonemi pozostają postanowienia artykułu 306 i nast. niemecko-polskiej Konwencji Górnośląskiej zawartej w Genewie dnia 15 maja 1922 r.

§ 2

(1) Niemieckie i Polskie władze wymiaru sprawiedliwości winny we wszystkich sprawach, objętych niniejszym układem, udzielać sobie wzajemnie bezpośredniej pomocy prawnej w jak najszerszym zakresie.

(2) Akta i załączniki, prowadzone dla spraw depozytowych, należy pozostawić właściwemu odtąd po myśli artykułu 1 § 2, 3 i § 6 urzędowi depozytowemu.

§ 3

(1) Za oddanie depozytu na podstawie artykułu 1 § 4 oraz za udzielenie pomocy prawnej na podstawie artykułu 3 § 2 nie będzie pobierać się żadnych należytości, stempli i wydatków.

(2) Jeżeli wedle postanowień niniejszego układu depozyt przechodzi do urzędu depozytowego drugiego państwa lub tam ma być oddany, nie policza się za czas aż do przejęcia lub oddania depozytu żadnych należytości, stempli i wydatków.

§ 4

Przy oddaniu depozytów urzędom depozytowym drugiego państwa nie należy stosować wydanych lub w przyszłości wydać się mogących przez

erlassenden Vorschriften, die die Ausfuhr von Kapital beschränken, die Zahlung nach dem Ausland verbieten oder mit Steuern belegen, nicht anzuwenden.

§ 5

Als Zeitpunkt des Überganges der Rechtspflege im Sinne dieses Abkommens gilt der Tag, an welchem das Übergabeprotokoll des Gerichts (Hinterlegungsstelle) vollzogen worden ist.

Artikel 4

§ 1

Die Bestimmungen dieses Abkommens finden nur auf Hinterlegungen bei Amtsgerichten (Kreisgerichten) Anwendung.

§ 2

Soweit sich bei Anwendung des vorliegenden Abkommens in Einzelfällen besondere, durch die vorstehenden Bestimmungen nicht behobene Schwierigkeiten ergeben sollten, behalten sich die Preußische und die Polnische Justizverwaltung vor, die Fälle durch besondere Vereinbarungen zu regeln.

§ 3

Die vorliegenden Vereinbarungen über die Zuständigkeit und das Verfahren für die Abwicklung schwebender Hinterlegungssachen regeln nicht die Frage, zu Lasten welches Staates die erfolgte Rückzahlung derjenigen Beträge zu verrechnen ist, die bei Hinterlegungsstellen des oberschlesischen Abstimmungsgebiets in der Zeit der Verwaltung dieses Gebiets durch die interalliierte Regierungs- und Plebiszitkommission zu Oppeln als Barmassen hinterlegt worden sind. Die Entscheidung hierüber bleibt der allgemeinen finanziellen Auseinandersetzung vorbehalten.

Artikel 5

Dieser Vertrag tritt mit Ablauf des Kalendermonats in Kraft, in welchem er unterzeichnet wurde.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten diesen Vertrag unterzeichnet und mit ihren Siegeln versehen.

Ausgefertigt in doppelter Urschrift.

Dresden, den 24. Februar 1923.

Dr. Georg Crusen Tadeusz Zajączkowski

Państwa, zawierające niniejszy układ, przepisów, ograniczających wywóz kapitałów, zakazujących wypłat za zagranicą lub obkładających wywóz kapitałów podatkami.

§ 5

W zrozumieniu niniejszego układu uważa się za czas przejścia wymiaru sprawiedliwości dzień, w którym podpisano protokół zdawczy sądu (urzędu depozytowego).

Artykuł 4

§ 1

Postanowienia niniejszego układu stosują się tylko do depozytów sądów powiatowych.

§ 2

Jeżeliby przy zastosowaniu niniejszego układu miały się w pojedynczych przypadkach wyłonić nieprzewidziane w poprzednich przepisach trudności, Pruski i Polski zarząd wymiaru sprawiedliwości zastrzegają sobie prawo uregulowania takich przypadków osobnemi umowami.

§ 3

Poprzednio podano postanowienia o właściwości i o postępowaniu przy załatwieniu zawisłych spraw depozytowych nie regulują pytania, na którego państwa ciężar ma się policzyć dokonany zwrot tych kwot, które złożono jako masy gotówkowe w urzędach depozytowych górnośląskiego obszaru plebiscytowego w czasie sprawowania zarządu tego obszaru przez Międzysojuszniczą Komisję Rządzącą i Plebiscytową w Opolu. Rozstrzygnienie tego pytania zastrzega się do czasu dokonania ogólnego finansowego rozliczenia.

Artykuł 5

Układ niniejszy wchodzi w życie z upływem tego miesiąca kalendarzowego, w którym go podpisano.

W dowód powyższego pełnomocnicy podpisali niniejszy układ i zaopatrzyli go swemy pieczęciami.

Wygotowano w dwóch egzemplarzach.

Drezno, dnia dwudziestego czwartego lutego 1923 r.

Dr. Georg Crusen. Tadeusz Zajączkowski.

Bekanntmachung über den Schutz von Erfindungen, Mustern und Warenzeichen auf einer Ausstellung. Vom 24. Februar 1923.

Der durch das Gesetz vom 18. März 1904 (Reichsgesetzbl. S. 141) vorgesehene Schutz von Erfindungen, Mustern und Warenzeichen tritt ein für die vom 6. bis 12. Mai 1923 stattfindende erste Kölner Mustermesse.

Berlin, den 24. Februar 1923.

Der Reichsminister der Justiz
In Vertretung
Dr. Joël

Bekanntmachung über den Schutz von Erfindungen, Mustern und Warenzeichen auf einer Ausstellung. Vom 25. Februar 1923.

Der durch das Gesetz vom 18. März 1904 (Reichsgesetzbl. S. 141) vorgesehene Schutz von Erfindungen, Mustern und Warenzeichen tritt ein für die im März und April 1923 in Berlin stattfindende Ausstellung des Bürofachs des Deutschen Fachverbandes der Büro-Industrie E. V. in Berlin.

Berlin, den 25. Februar 1923.

Der Reichsminister der Justiz
In Vertretung
Dr. Joël

Bekanntmachung, betreffend den Beitritt Belgiens zu dem am 26. September 1906 in Bern unterzeichneten Internationalen Abkommen über das Verbot der Verwendung von weißem (gelbem) Phosphor zur Anfertigung von Zündhölzern. Vom 26. Februar 1923.

Dem am 26. September 1906 in Bern unterzeichneten, im Reichsgesetzblatt von 1911 S. 17 abgedruckten Internationalen Abkommen über das Verbot der Verwendung von weißem (gelbem) Phosphor zur Anfertigung von Zündhölzern ist Belgien beigetreten. Als Zeitpunkt des Beitritts gilt der 8. Dezember 1922.

Diese Bekanntmachung schließt sich an die Bekanntmachung vom 29. Mai 1922 (Reichsgesetzbl. II S. 236) an.

Berlin, den 26. Februar 1923.

Der Reichsminister des Auswärtigen
von Rosenberg

Bekanntmachung über das Reichsgesetzblatt. Vom 28. Februar 1923.

Vom 1. April 1923 ab beträgt der Bezugspreis des Reichsgesetzblatts vierteljährlich

für Teil I	7 500 Mark,
für Teil II	9 000 Mark.

Berlin, den 28. Februar 1923.

Der Reichsminister des Innern
Im Auftrag
Brecht

Herausgegeben vom Reichsministerium des Innern. – Verlag des Gesetzsammlungsamts, Berlin NW 40, Scharnhorststr. 4. – Gedruckt in der Reichsdruckerei, Berlin.
Den Bezug des Reichsgesetzblatts (auch älterer Jahrgänge und einzelner Nummern) vermitteln die Postanstalten.
Einzelne Nummern können auch unmittelbar beim Gesetzsammlungsamte bezogen werden